

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 8.

Tolvte Session.

5te Møde.

Lørdagen den 12te October Kl. 1.

(Forsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Her er talt Meget om Forholdet mellem det nuværende Udkast og den tidligere Lov, og man har meent, at der her skulde være taget fra Landboforeningerne. Det maa jeg benægte; Udkastet indbringer dem ganske det Samme som tidligere. Man har nemlig i Indenrigsministeriet forvisset sig om, at af de 7,600 Rb., som tidligere gik til Landboforeningerne og anvendtes til Heste, Dvæg, Faar, Sviin og Bivavl, ere de 4,000 Rb. gaaede til Heste, og da der aldrig af Staten er ydet mere, end hvad selve Foreningerne svarede — paa enkelte Steder, som i Ringkjøbing Amt, ydedes der endogsaa mindre, fordi man ikke kunde gaae ud over det fastsatte Maximum af 400 Rb. — have altsaa Landboforeningerne anvendt mindst 4,000 Rb. til Heste, og det er kun en ny Form, hvorunder Bidraget nu skal gives. Landboforeningerne have til Dato kun anvendt 3,600 Rb. til Dvægavl, naar jeg seer bort fra de enkelte Steder, hvor man ikke har modtaget af Staten fuldt saa stort et Beløb, som man selv ydede, hvilke ere ganske eneftaaende. Hvis man vil forhøje disse 3,600 Rb., hvad jeg ikke skal kæmpe imod, saa tager man fra Hestene og lægger til Dvæget Mere, end der hidtil har været anvendt til dette.

Jeg kommer nu til det Spørgsmaal, om man skulde stille Hingste- og Hoppestuerne og de dertil knyttede Præmier fra de andre Dyr-

stuer, og jeg skal da til Styrke herfor anføre, at i Lovudkastet, som det forrige Aar kom her til Landstthinget, var der foreslaaet, at der skulde uddeles 7,600 Rb. til Landboforeningerne til Heste, Dvæg, Faar og Sviin og 10,000 Rb. udelukkende til Hestepremier, at der derhos var foreslaaet Dyrskuet over hele Landet, to Gange om Aaret, under offentlig Control og under Overværelse af en af Regjeringen udsendt Commissair, men at dette rigtignok forekom mig i høi Grad uhensigtsmæssigt; thi ikke at tale om, at denne Gjentagelse vilde svække Interessen, og at det vilde blive en brydsom Historie at lade Dyrskuet foretage to Gange om Aaret, er det jo klart, at selve Præmierne vilde blive saameget mindre. Jeg troer altsaa, at det er correct og i Overensstemmelse med den hidtil bestaaende Lovs egen Tankegang og med det Tillæg, den har faaet ved Forhandlingerne i forrige Session, at sige, at Staten har Interesse for de andre Brancher, men fortrinsviis for Hesteavlen, der hos os, som i andre Stater, er bleven understøttet fra Statens Side med saa betydelige Summer og senest igjennem Landstutteriet, hvilket man nu vil afløse med Præmier, der uddeles under offentlig Control. De andre Brancher skal man aldeles overlade til Landboforeningerne og lade dem uddele det af Staten ydede Tilskud saaledes, som de finde passende, og Staten skal alene søge sin Garanti derved, at der ikke gives dem mere, end de selv yde, og naturligtviis indenfor det i Loven fastsatte Beløb — og her skal jeg gjøre det ærede Medlem fra Ringkjøbing Amt (Tang) opmærksom paa, at det er saa langt fra, at hans Landboforening